

200703739/1.

Datum uitspraak: 21 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/3511 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Roermond, van 2 mei 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 mei 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 november 2006, hoger beroep ingesteld.

Bij uitspraak van 16 januari 2007 in zaak nr. 200608458/1 heeft de Afdeling het daartegen ingestelde hoger beroep gegrond verklaard, die uitspraak vernietigd en de zaak naar de rechtbank teruggewezen.

Bij uitspraak van 2 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het door appellante tegen het besluit van 10 mei 2006 ingestelde beroep opnieuw ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

Desgevraagd heeft de minister van Buitenlandse Zaken bij brief van 29 augustus 2007 de aan het individueel ambtsbericht van 28 februari 2006 ten grondslag liggende stukken overgelegd, ten aanzien waarvan hij op de voet van artikel 8:29, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) heeft verzocht te bepalen dat uitsluitend de Afdeling kennis mag nemen van bepaalde gedeelten ervan.

Op 25 september 2007 heeft de Afdeling in een andere samenstelling beslist dat de verzochte beperking van kennisneming gerechtvaardigd is.

De staatssecretaris heeft bij brief van 1 oktober 2007 toestemming, als bedoeld in artikel 8:29, vijfde lid, van de Awb, verleend. Appellante heeft dat gedaan bij brief van 2 oktober 2007.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de grieven 1 en 2 klaagt appellante onder meer dat, samengevat weergegeven, de rechtbank geen uitvoering heeft gegeven aan de uitspraak

van de Afdeling van 16 januari 2007, aangezien zij nog steeds niet heeft beoordeeld of het individueel ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken van 28 februari 2006 (hierna: het ambtsbericht) inzichtelijk is. Nu in het ambtsbericht wordt gesuggereerd dat zij niet dezelfde persoon is als degene met dezelfde naam en hetzelfde geboortjaar die is geregistreerd in het bevolkingsregister, terwijl naar een persoon met die gegevens namens de minister navraag is gedaan in het ziekenhuis waar appellante heeft gewerkt, is het ambtsbericht niet inzichtelijk en kon de rechtbank hierover niet oordelen zonder de onderliggende stukken ervan op te vragen, aldus appellante.

2.1.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 12 oktober 2001 in zaak nr. 200103977/1, AB 2001, 359), kan een ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan de minister ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding – voor zover mogelijk en verantwoord – van de bronnen, waaraan deze informatie is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag de minister bij de besluitvorming in asielzaken van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan. Ten aanzien van individuele ambtsberichten heeft de Afdeling eerder overwogen (uitspraak van 16 januari 2004 in zaak nr. 200305368/1, JV 2004/83) dat, indien een individueel ambtsbericht het asielrelaas waarop het ziet, op essentiële punten weerspreekt, het aan de vreemdeling is om het ambtsbericht te weerleggen.

2.1.2. De minister van Buitenlandse Zaken is verzocht onderzoek in te stellen naar de juistheid van de verklaringen van appellante. De bevindingen van het daartoe in Mongolië uitgevoerde onderzoek zijn neergelegd in het ambtsbericht.

2.1.3. In dit ambtsbericht is, voor zover thans van belang, vermeld dat de door appellant genoemde Mongolische parlementariër in een ziekenhuis te Ulaanbaatar is gestorven, dat uit onderzoek is gebleken dat hij een natuurlijke dood is gestorven, dat appellante niet werkzaam was in dat ziekenhuis, dat zij niet is beschuldigd van betrokkenheid bij de dood van de parlementariër, dat niemand beschuldigd is van betrokkenheid bij die dood, dat appellant niet staat geregistreerd als lid van de Mongolische Democratische Partij, dat zij niet vanwege vermeende betrokkenheid bij de dood van de parlementariër is gearresteerd, gevangen heeft gezeten en is ontsnapt en dat zij nooit is veroordeeld en thans niet wordt gezocht. Onder het kopje "Aanvullende informatie" wordt in het ambtsbericht voorts vermeld dat volledigheidshalve de personalia van appellante zijn geverifieerd in het bevolkingsregister. In dat register komt wel een persoon voor met dezelfde naam en hetzelfde geboortjaar, maar deze persoon is niet dezelfde persoon als appellante, aldus het ambtsbericht.

2.1.4. In voormelde uitspraak van 16 januari 2007 heeft de Afdeling in de onderhavige zaak overwogen dat de rechtbank ten onrechte niet is ingegaan op de beroepsgrond dat, nu in het ambtsbericht wordt opgemerkt dat zij niet

de persoon is die met haar personalia in het bevolkingsregister voorkomt, redelijkerwijs niet volgehouden kan worden dat het ambtsbericht qua inhoud en procedure zorgvuldig tot stand is gekomen en inhoudelijk inzichtelijk is.

2.1.5. In de thans aangevallen uitspraak heeft de rechtbank overwogen dat weliswaar uit het ambtsbericht volgt dat in het bevolkingsregister een persoon bekend is met de door appellante opgegeven personalia, doch dat uit het ambtsbericht evenzeer blijkt dat een persoon met de personalia van appellante niet bekend is in het ziekenhuis waar appellante stelt te hebben gewerkt en ook overigens een persoon met de personalia van appellante niet te koppelen is aan hetgeen appellante stelt omtrent haar achtergrond en hetgeen haar is overkomen.

Nu de rechtbank hiermee op de beroepsgrond van appellante is ingegaan, heeft zij, anders dan appellante betoogt, uitvoering gegeven aan de uitspraak van de Afdeling van 16 januari 2007. In zoverre faalt het betoog.

2.1.6. De rechtbank heeft voorts overwogen dat weliswaar namens appellante is aangevoerd dat naar een verkeerde persoon, respectievelijk naar een persoon met een verkeerde naam onderzoek is gedaan, maar dat deze stelling geen steun vindt in het ambtsbericht nu dit ambtsbericht volgens de rechtbank zo moet worden begrepen dat onderzoek is gedaan naar appellante met betrekking tot onder meer haar verklaringen over haar arbeidsverleden, arbeidsplek, lidmaatschap van de communistische partij en eventuele arrestatie en detentie aan de hand van de door haar opgegeven naam en geboortedatum en dat de omstandigheid dat volledigheidshalve nog is gecontroleerd of een persoon met de door appellante opgegeven naam en geboortedatum bekend is in het bevolkingsregister daaraan niet afdoet.

Appellante klaagt terecht dat, nu in dit ambtsbericht tevens is vermeld dat zij niet dezelfde persoon is als degene met dezelfde naam en hetzelfde geboortjaar die is geregistreerd in het bevolkingsregister, terwijl de tekst van het ambtsbericht de mogelijkheid openlaat dat naar een persoon met die gegevens namens de minister navraag is gedaan, de rechtbank niet zonder de onderliggende stukken van het ambtsbericht op te vragen tot de conclusie heeft kunnen komen dat het ambtsbericht inzichtelijk is. De grieven slagen derhalve.

2.2. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen in grief 3 en voor het overige in grief 2 is aangevoerd, behoeft geen bespreking meer. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling, na kennisneming van de aan het ambtsbericht ten grondslag liggende stukken, dat het ambtsbericht qua inhoud en procedure zorgvuldig tot stand is gekomen en inhoudelijk inzichtelijk is en dat geen grond bestaat voor het oordeel dat het onderzoek waarop het ambtsbericht is gebaseerd onvoldoende zorgvuldig is geweest dan wel de conclusies van het ambtsbericht niet kan dragen. Zo blijkt uit deze stukken in de vorm zoals ze ook aan appellante zijn toegezonden dat uit onderzoek is gebleken dat afgezien van de naam en het geboortjaar, de personalia van appellante niet overeenkomen met die van de onder die naam in het bevolkingsregister opgenomen persoon en dat niet slechts onderzoek

is gedaan met behulp van de door appellante opgegeven personalia, maar dat ook een foto is gebruikt. De beroepsgrond van appellante faalt.

2.3. Met de stelling in beroep dat de overheidsfunctionarissen en ziekenhuisautoriteiten niet betrouwbaar zijn en dus ook de informatie in het ambtsbericht, die afkomstig is van deze bronnen, niet betrouwbaar is, heeft appellante geen concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht aangevoerd, reeds omdat deze stelling niet aannemelijk is gemaakt.

2.4. Nu appellante geen concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan heeft aangevoerd, heeft de minister bij de besluitvorming van de juistheid van de informatie in het ambtsbericht mogen uitgaan. Er bestaat dan ook geen grond voor het oordeel dat de minister het asielrelaas van appellante, onder verwijzing naar die informatie, niet in redelijkheid ongeloofwaardig heeft kunnen achten. De beroepsgrond van appellante dat zij bij terugkeer opnieuw zal worden onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden faalt reeds daarom.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 2 mei 2007 in zaak nr. 07/3511;
- III. verklaart het door appellante bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Voorzitter, en mr. C.H.M. van Altena en mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Leden, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Voorzitter

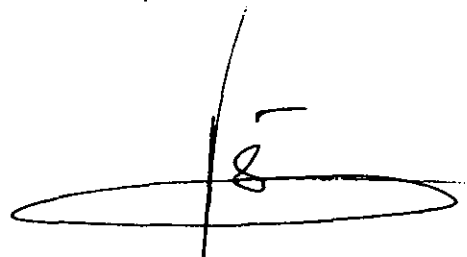
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 december 2007

348-473.

Verzonden: 21 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
ZITTINGHOUDENDE TE ROERMOND

Enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
Vreemdelingenkamer

Uitspraak van de rechtbank als bedoeld in artikel 8:70 van de Algemene wet
bestuursrecht (Awb).

Proc.nr. : AWB 07/3511

Inzake : eiseres,
gemachtigde mr. Z.M.K.J. Berger, advocaat te Venlo,

tegen : de Staatsecretaris voor Justitie te 's-Gravenhage, verweerder.

I. PROCESVERLOOP

Onder verweerder worden in deze uitspraak tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris als het bevoegde orgaan in zaken vreemdelingenzaken.

Bij uitspraak van 16 januari 2007, nummer 200608458/1/V2, heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) het hoger beroep van eiseres tegen de uitspraak van de rechtbank van 25 oktober 2006 (AWB 06/27748), zittingsplaats Roermond, gegrond verklaard, de voormelde uitspraak vernietigd en de zaak naar de rechtbank terugverwezen.

De rechtbank heeft hierop de stukken uit de voormelde procedure bij de rechtbank ad informandum toegevoegd aan de onderhavige zaak. Partijen is vervolgens verzocht om toestemming als bedoeld in artikel 8:57 van de Awb. Eiseres heeft die toestemming verleend, doch verweerder heeft die geweigerd.

De openbare behandeling van het beroep ter zitting heeft vervolgens plaatsgevonden op 6 april 2007. Bij die behandeling is eiseres in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde mr. Z.M.K.J. Berger, advocaat te Venlo. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. P. van Zeijl.

II. OVERWEGINGEN

De rechtbank herhaalt in het navolgende gemakshalve hetgeen zij in haar uitspraak van 25 oktober 2006 reeds heeft overwogen ten aanzien van het asielrelaas, het door verweerder aan het bestreden besluit ten grondslag gelegde en het door eiseres daartegen aangevoerde.

Eiseres, geboren op 25 september 1978 en van Mongolische nationaliteit, heeft op 13 mei 2005 een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000.

Ter onderbouwing van die aanvraag heeft eiseres – samengevat en zakelijk weergegeven – aangevoerd dat zij als verpleegkundige werkte in ziekenhuis 2 in . Op 29 september 2001 overleed in dat ziekenhuis de parlementariër . Alhoewel een speciale commissie tot de conclusie kwam dat het overlijden van niet het gevolg was van fouten van het ziekenhuispersoneel, werd eiseres beschuldigd van betrokkenheid bij zijn dood. Haar lidmaatschap van de Mongolische Democratische Partij speelde hierbij een rol. Eiseres werd vervolgens op 1 maart 2002 door de geheime dienst gearresteerd en in detentie gesteld. Tijdens haar gevangenschap werd eiseres regelmatig mishandeld en verkracht. Vanwege een miskraam werd eiseres vanuit de gevangenis overgebracht naar ziekenhuis 1 in , van waaruit zij op 8 februari 2005 wist te ontsnappen.

Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiseres niet voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 in aanmerking komt. Verweerder heeft die afwijzing doen steunen op het bepaalde in artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000.

De rechtbank concludeert op grond van de door eiseres aangevoerde gronden en hetgeen door de gemachtigde ter zitting is verklaard, dat het beroep zich richt tegen het bestreden besluit voor zover daarbij is bepaald dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de gronden als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b, van de Vw 2000.

In dit geding dient de rechtbank derhalve te beoordelen of het bestreden besluit van 10 mei 2006 in zoverre de rechterlijke toets kan doorstaan. De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt.

Voor zover hier van belang luidt artikel 29 van de Vw 2000:

- "1. Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan worden verleend aan de vreemdeling:
- a. die verdragsvluchteling is;
 - b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; (..)."

Voor zover hier van belang luidt artikel 1 van de Vw 2000:

"In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

(..)

k. Vluchtelingenverdrag: het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Trb.1954, 88) en het bijbehorende Protocol van New York van 1967 (Trb.1967, 76);

l. Verdragsvluchteling: de vreemdeling die vluchteling is in de zin van het Vluchtelingenverdrag en op wie de bepalingen ervan van toepassing zijn; (..)."

Ingevolge het Vluchtelingenverdrag is sprake van vluchtelingschap in het geval dat betrokkene, uit gegronde vrees voor vervolging wegens ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, zich bevindt buiten het land waarvan zij de nationaliteit bezit en de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten een rechtsgrond voor verlening vormen.

De rechtbank stelt wederom voorop dat de algehele situatie in Mongolië niet zodanig is dat vreemdelingen die afkomstig zijn uit dat land en behoren tot de Zakhchin bevolkingsgroep, zoals eiseres, zonder meer als vluchteling zijn aan te merken. Derhalve dient eiseres aannemelijk te maken dat er haar persoonlijk betreffende feiten en omstandigheden bestaan die vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin rechtvaardigen.

In het bestreden besluit en het daarin ingelaste voornemen heeft verweerder uiteengezet waarom er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van eiseres ten aanzien van de door haar gestelde problemen in Mongolië. Daartoe heeft verweerder uiteengezet dat blijkens het door de Minister van Buitenlandse Zaken verrichte onderzoek, waarvan de resultaten zijn neergelegd in het individuele ambtsbericht van 28 februari 2006 (kenmerk: DPV/AM- U050922.0231/896407),

op 29 september 2001 in ziekenhuis 2 aan de gevolgen van een hem thuis overkomen hersenbloeding is gestorven. Naar aanleiding van zijn dood heeft het Ministerie van Gezondheid een onderzoek ingesteld, waaruit naar voren is gekomen dat een natuurlijke dood is gestorven. De resultaten van dit onderzoek worden niet betwijfeld. Niemand wordt beschuldigd van betrokkenheid bij de dood van . Bovendien is het, aldus de antwoorden 8, 9 en 12 van het ambtsbericht, niet juist dat eiseres op 1 maart 2002 vanwege het overlijden van

is gearresteerd, zij in de gevangenis gedetineerd heeft gezeten en zij op 8 februari 2005 is ontsnapt uit ziekenhuis 1. Eiseres is in Mongolië niet veroordeeld en wordt aldaar ook niet gezocht door de autoriteiten. Voorts heeft verweerder overwogen dat blijkens genoemd ambtsbericht eiseres nimmer in ziekenhuis 2 in Ulaanbaatar als verpleegkundige heeft gewerkt en zij evenmin staat geregistreerd als lid van de Mongolische Democratische Partij. Gelet op het vorenstaande heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het niet geloofwaardig is dat eiseres problemen heeft ondervonden ten gevolge van het overlijden van

Procedurenummer: AWB 07/3511

4

Daarbij is aldus verweerder niet bekend wie eiseres is, nu als aanvullende informatie in genoemd ambtsbericht wordt vermeld dat de personalia van eiseres voorkomen in het bevolkingsregister, maar deze personalia niet aan eiseres toebehoren.

Eiseres heeft aangevoerd dat haar verklaringen wel degelijk op waarheid berusten. Hiertoe heeft eiseres de betrouwbaarheid van het individuele ambtsbericht in twijfel getrokken. Aan het ambtsbericht kan geen waarde worden gehecht, aangezien niet blijkt van welke bronnen gebruik is gemaakt en derhalve niet kan worden vastgesteld of is voldaan aan de zorgvuldigheidscriteria. De uitgevoerde REK-check is eiseres niet bekend. Daarbij kan ook niet worden volgehouden dat het ambtsbericht qua inhoud en procedure zorgvuldig tot stand is gekomen en inhoudelijk inzichtelijk is. Zo is de conclusie dat de door eiseres genoemde personalia niet de hare zijn, niet onderbouwd met een nadere motivering, terwijl eiseres haar identiteit heeft aangetoond met een werkpas, kopieën van haar identiteitskaart en lidmaatschapskaart van de Mongolische Democratische Partij en met een diploma en een cijferlijst. Ook hebben de betrokken instanties er belang bij de beschuldiging van eiseres en haar arrestatie geheim te houden.

De rechtbank overweegt vervolgens allereerst dat uit het voornoemde ambtsbericht volgt dat er weliswaar in het bevolkingsregister een persoon bekend is met de door eiseres opgegeven personalia, doch dat uit voormeld ambtsbericht evenzeer blijkt dat een persoon met die personalia niet bekend is in het ziekenhuis waar eiseres stelt te hebben gewerkt en ook overigens een persoon met de personalia van eiseres niet te koppelen is aan hetgeen eisers stelt omtrent haar achtergrond en omtrent hetgeen haar is overkomen.

Om die reden heeft de rechtbank in de door de Afdeling vernietigde uitspraak niet relevant geacht de vraag of eiseres nu al dan niet de persoon is die in het bevolkingsregister voorkomt onder de door haar opgegeven personalia. Haar relaas wordt immers overigens niet ondersteund door de bevindingen in het ambtsbericht. Weliswaar is namens eiseres aangevoerd dat derhalve naar een verkeerde persoon respectievelijk naar een persoon met een verkeerde naam onderzoek is gedaan, maar deze stelling vindt naar dezerzijds oordeel geen steun in het ambtsbericht. Zoals de rechtbank dat ambtsbericht begrijpt, is immers onderzoek gedaan naar eiseres met betrekking tot onder meer haar verklaringen over haar arbeidsverleden, arbeidsplek, lidmaatschap van de communistische partij en eventuele arrestatie en detentie aan de hand van de door haar opgegeven naam en geboortedatum. Dat volledigheidshalve nog is gecontroleerd of een persoon met de door eiseres opgegeven naam en geboortedatum bekend is in het bevolkingsregister doet aan het vorenstaande niet af.

Voor zover zijdens eiseres in de gronden van beroep is gesteld dat de zogenoemde REK-check haar niet bekend is en niet aan haar is overgelegd, overweegt de rechtbank als volgt. Uit de gedingstukken is het de rechtbank gebleken dat het individuele ambtsbericht blijkens de brief van verweerder van 14 maart 2006 in verband met de door de Awb vereiste zorgvuldigheid is onderworpen aan een zogenaamde REK-check. Hierin is geconcludeerd dat, na inzage te hebben verkregen in de onderliggende stukken, het individuele ambtsbericht qua inhoud en qua procedure zorgvuldig tot stand is gekomen en inhoudelijk inzichtelijk is.

De rechtbank kan eiseres dan ook niet volgen in haar standpunt dat de REK-check haar niet bekend is. In het voornemen, waarvan niet in geschil is dat eiseres hiermee bekend is, wordt immers uitdrukkelijk gewag gemaakt van de REK-check van 14 maart 2006 en de in dat verband getrokken conclusie. Wat ook zij van de stelling van eiseres dat de REK-check niet aan haar of haar gemachtigde is overgelegd, de rechtbank overweegt dat zij in ieder geval hierdoor niet in haar belangen kan zijn geschaad. Eiseres was immers ten tijde van indiening van de zienswijze van 30 april 2006 op de hoogte van het bestaan en de inhoud ervan.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen ten aanzien van individuele ambtsberichten (onder meer in de uitspraak van 16 januari 2004, gepubliceerd in JV 2004/83) is het aan de vreemdeling om desgewenst door middel van concrete aanknopingspunten een individueel ambtsbericht te weerleggen, indien een individueel ambtsbericht het asielrelaas op essentiële punten weerspreekt.

De enkele stelling van eiseres dat de betrokken instanties er belang bij hebben de beschuldiging en de arrestatie geheim te houden en zodoende getwijfeld kan worden aan de juistheid van het individuele ambtsbericht, heeft verweerder niet hoeven aanmerken als een concreet aanknopingspunt in voornoemde zin. Eiseres heeft tijdens de behandeling ter zitting op 6 april 2007 nog naar voren heeft gebracht dat zij veronderstelt dat de persoon bij wie inlichtingen omtrent haar en haar werkzaamheden in het ziekenhuis zijn ingewonnen waarschijnlijk dronken is geweest. De enkele veronderstelling van eiseres in dit verband kan echter eveneens niet gelden als een concreet aanknopingspunt in voormelde zin.

De stelling van eiseres dat aan het ambtsbericht geen waarde kan worden gehecht, aangezien niet blijkt van welke bronnen gebruik is gemaakt, heeft verweerder van de hand mogen wijzen. Een individueel ambtsbericht is niet enkel om reden dat de gebruikte bronnen niet worden genoemd niet bruikbaar. In dit verband wijst de rechtbank naar de voornoemde jurisprudentie van de Afdeling. De rechtbank heeft geen aanleiding gezien om die onderliggende stukken op te vragen.

Ten aanzien van de door eiseres overgelegde bescheiden, overweegt de rechtbank dat eiseres met deze bescheiden, wat ook zij van de vraag of eiseres hiermee haar identiteit heeft aangetoond, niet verweerders standpunt heeft weerlegd dat de door haar gestelde gebeurtenissen, die zij ten grondslag heeft gelegd aan haar asielaanvraag, niet geloofwaardig zijn te achten.

Gelet op het vorenstaande heeft verweerder zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het individuele asielrelaas van eiseres niet geloofwaardig is te achten. Reeds daarom kan eiseres naar het oordeel van de rechtbank op basis van haar relaas geen aanspraak ontlenen aan de individuele asielgerelateerde inwilligingsgronden zoals neergelegd in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b, van de Vw 2000.

Ook anderszins is niet gebleken dat eiseres voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning. Het namens eiseres ter zitting van 22 september 2006 en 6 april 2007 nog aangevoerde heeft niet tot een ander oordeel kunnen leiden.

Procedurenummer: AWB 07/3511

6

Het beroep is op grond van het hiervoor overwogene ongegrond.

Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

Mitsdien wordt beslist als volgt.

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. F.H. Machiels in tegenwoordigheid van mr. M.A. de Wit als griffier en uitgesproken in het openbaar op 2 mei 2007.

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

M de Wit

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 bevat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak.

Afschrift verzonden op: - 2 MEI 2007

LAWYERS OFFICE
 Mr. Z.M.K.J. Berger *
 Mw. Mr. M.M. Setiaman **
 Mr. M.F.M. Geeratz
 Mr. A.J.T.M. Oudenhoven
 Mr. Z.M. Alaca
Advocaten en procureurs

BERGER ADVOCATEN

☐ Postbus 347
 5900 AH Venlo
 Goltziusstraat 39
 5911 AT Venlo
 ☎ 077-3510331
 ☎ 077-3510051
 info@bergeradvocaten.nl
 www.bergeradvocaten.nl

Datum: 30 mei 2007

Uw kenmerk:

Ons kenmerk: /IND
 chu051038_020hb

Typecode: GC
 ☎ direct:

PER TELEFAX: 070-365 13 80

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
 van de Raad van State
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 te Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
30 MEI 2007	
ZAAKNR.	200703739
AAN:	VZ
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Hoogedelgestreng College,

Op grond van bijgaande machtiging stel ik bij deze hoger beroep in tegen de daarin vermelde uitspraak van de rechtbank, welke hierbij in afschrift wordt overgelegd.
 Daartegen worden de volgende grieven aangevoerd.

Grief 1

Deze grief is gericht tegen de rechtsoverweging op pagina 4 beginnend met: "Om die reden heeft de rechtbank in de door de Afdeling vernietigde uitspraak niet relevant geacht de vraag of eiseres nu al dan niet de persoon is die in het bevolkingsregister voorkomt onder de door haar opgegeven personalia.", eindigend met: "Dat volledigheidshalve nog is gecontroleerd of een persoon met de door eiseres opgegeven naam en geboortedatum bekend is in het bevolkingsregister doet aan het vorenstaande niet af."

Toelichting:

Onjuist is de aanname van de rechtbank: "weliswaar is namens eiseres aangevoerd dat derhalve naar een verkeerde persoon respectievelijk naar een persoon met een verkeerde naam onderzoek is gedaan,...". Appellante heeft deze stelling echter nooit aangevoerd, zodat deze aanname feitelijk onjuist is. Deze conclusie zou pas kunnen worden getrokken indien de onderliggende stukken van het ambtsbericht bekend zouden zijn. Het ambtsbericht is echter niet inzichtelijk, omdat daarin wordt gesuggereerd dat appellante niet dezelfde persoon is als degene die met dezelfde naam en hetzelfde geboortjaar is geregistreerd in het bevolkingsregister, over wie nu juist navraag is gedaan namens de Minister van Buitenlandse Zaken. Zodoende heeft de rechtbank ten onrechte nog steeds de REK-check niet inhoudelijk getoetst. In plaats daarvan heeft de rechtbank uitsluitend geoordeeld dat de REK-check wel is neergelegd in een brief van verweerder van 14 maart 2006 en dus bekend kon zijn bij appellante. Zodoende heeft de rechtbank nog steeds geen uitvoering gegeven aan de uitspraak van uw Raad van State d.d. 16 januari 2007 waarin is geoordeeld dat de rechtbank ten onrechte niet is ingegaan op de beroepsgrond ten aanzien van de inhoudelijke toetsing van de REK-check aangaande het ambtsbericht. Uw uitspraak van 16 januari 2007 wordt hierbij overgelegd, evenals het hoger beroepschrift d.d. 22 november 2006, waarvan grief 1 als hier woordelijk herhaald en ingelast moet worden beschouwd.

BERGER

ADVOCATEN

Grief 2

Deze grief is gericht tegen de rechtsoverweging op pagina 5:

"De rechtbank heeft geen aanleiding gezien om die onderliggende stukken op te vragen."

Toelichting:

In het licht van grief 2 in voornoemd hoger beroepsschrift d.d. 22 november 2006 is deze overweging niet begrijpelijk. Uw Raad is aan deze tweede grief niet toegekomen. Om diverse redenen had de rechtbank deze onderliggende stukken ambtshalve dienen op te vragen. Er waren immers wel degelijk voldoende concrete aanknopingspunten om te twijfelen aan de juistheid van het ambtsbericht. Ten eerste is het ambtsbericht onbegrijpelijk en tegenstrijdig ten aanzien van de daarin opgenomen "aanvullende informatie" dat appellante niet de dame zou zijn die met dezelfde gegevens betreffende naam en geboorte in het bevolkingsregister voorkomt. Het ambtsbericht geeft nota bene informatie over de persoon onder de naam van appellante zoals zij is geregistreerd in het bevolkingsregister. Ten tweede heeft verweerder uit het ambtsbericht afgeleid dat "niet bekend is wie eiseres is." Zie de eerste regel op pagina 4 van de bestreden uitspraak. Deze conclusie van verweerder is echter niet te rijmen met het door verweerder zelf ingenomen standpunt, waarin aan eiseres het ontbreken van documenten niet wordt tegengeworpen. Ten derde is verweerder eraan voorbijgegaan en heeft de rechtbank miskend dat appellante juist een overvloed aan documenten heeft overgelegd. Met name heeft appellante aan verweerder overgelegd het origineel exemplaar van haar werkpas, waarvan de authenticiteit en echtheid niet in twijfel is getrokken. Deze werkpas bevat een foto van appellante, zodat dit document wel degelijk identificerende waarde heeft. Deze is immers gerelateerd aan haar daarop afgedrukte naam. Zie de fotokopie, overgelegd bij de zienswijze d.d. 30 april 2006. De identiteit van appellante staat hiermee voldoende vast, nu deze wordt ondersteund door de eveneens overgelegde identiteitskaart (met foto!), waaraan wel degelijk waarde kan worden toegekend, ook al is deze identiteitskaart een fotokopie.

Grief 3

Deze grief is gericht tegen de daaropvolgende rechtsoverweging op pagina 5:

"Ten aanzien van de door eiseres overgelegde bescheiden, overweegt de rechtbank dat eiseres met deze bescheiden, wat ook zij van de vraag of eiseres hiermee haar identiteit heeft aangetoond, niet verweerders standpunt heeft weerlegd dat de door haar gestelde gebeurtenis, die zij ten grondslag heeft gelegd aan haar asielaanvraag, niet geloofwaardig zijn te achten."

Toelichting:

Deze rechtsoverweging is identiek aan die op pagina 4 onderaan en pagina 5 bovenaan van de uitspraak van de rechtbank d.d. 25 oktober 2006, waartegen grief 3 in het hoger beroepsschrift van 22 november 2006 is gericht. De inhoud van deze derde grief met toelichting moet hier als woordelijk herhaald en ingelast worden beschouwd.

Op grond van het bovenstaande verzoek ik u dit hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak van de rechtbank te vernietigen, met veroordeling van de Minister in de kosten van deze procedure.

In afwachting.

Met de meeste hoogachting,

Mr. Z.M.K.J. Berger